

تحلیل شهر دوست دار کودک با استفاده از مدل SWOT

(نمونه موردی: منطقه 13 تهران)

سپیده ربیع پور¹، سحر تقدسی²

¹ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی جغرافیا و برنامه ریزی شهری Sepideh.rabiepour@Gmail.com

² پژوهشگر معماری مدرسه تیزهوشان فرزنانگان 4 تهران سمپاد (سازمان ملی پرورش استعداد های درخشان)

sahar_taghadosi@yahoo.com

چکیده

پروژه شهر دوست دار کودک به طور عمده برای ایجاد فرصت برای کودکان در راستای بستر سازی، شکل دادن و تغییر محیط پیرامون آنها می باشد. از این رو طرح های دوست دار کودک به دنبال اعطای حقوق شهروندی به بچه ها توسعه آگاهی، بالا بردن مشارکت جمعی، کم کردن میزان خشونت علیه کودکان، توجه به موضوعات زیست - محیطی و... است. محیط پیرامون در خصوص اینکه چطور رفتار کنیم و چه چیزهایی را بیشتر مشاهده کنیم، پیام هایی را به افراد می دهد و برنامه ریزان و تصمیم گیران نقش مهمی بر شکل گیری این پیام ها دارند و در تعیین اینکه دیدگاه افراد چطور شکل بگیرد و چگونه روابط متقابل با محیط را برقرار کنند، نقش تعیین کننده ای دارند. کودک امروزی به دلیل معماری خاص شهری و در کنار آن تربیتهای خاص، کمترین میزان تعامل و برخورد را با اطرافیان دارد و متأثر از بی نظمی معماری شهری و فشارهای روانی حاصل از آن، دچار مشکلات عدیده ای است. کودکان و نوجوانان با عنوان اعضای جامعه ما با مجموعه های از خواسته ها و نیازهای خاص خود، استفاده کنندگان محیط ساختگی ما میباشند. لذا هدف مقاله حاضر، ارزیابی ویژگیها و شاخصهای شهر دوستدار کودک در منطقه 13 شهر تهران با استفاده از مدل تحلیلی SWOT می باشد که روش تحقیق در این پژوهش، توصیفی تحلیلی مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای اسنادی و تطبیقی می باشد.

واژگان کلیدی: شهر دوست دار کودک، طرح های دوستدار کودک، مشارکت، امنیت، SWOT.